

РЕШЕНИЕ

№ 2628

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **776** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция "Обслужване" при ТД на НАП С. срещу решение № 4941/01.11.2023 г., постановено по НАХД № 13125/2022 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 122-ри състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 647011-F662732/12.07.2022г., издадено от ТД на НАП С., с което на „ПМГ Онлайн 2“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1100 лв., на основание чл. 178 от ЗДДС за нарушение на чл. 96, ал. 1 ЗДДС, като нарушителят е предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

В касационната жалба са изложени аргументи, че въззивното решение е неправилно и необосновано. Касаторът счита, че не е налице маловажност на нарушението, нарушителят е търговец и като извършващ по занятие търговска дейност следва да е запознат с нормативната уредба и в частност ЗДДС и стриктно да я спазва. Касаторът счита, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, а съдът неправилно е приел, че в случая се касае за по-ниска степен на обществена опасност.

Моли решението на СРС да бъде отменено като се потвърди наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител оспорва касационната жалба, счита, че решението е правилно и случаят е маловажен, тъй като нарушението е извършено за първи път и се дължи на неточност при изчисляване на облагаемия оборот за целите на ЗДДС. Моли решението да бъде оставено в сила. Не претендира разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 от АПК, и е допустима, а по същество е основателна.

Административен съд София – град, в настоящия касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира решението за валидно, допустимо, но неправилно. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства. В производството пред въззивната инстанция е установена правилно следната фактическа обстановка:

Ответникът в настоящото касационно производство – “ПМГ Онлайн 2“ ЕООД се е занимавало с онлайн търговия за времето от м. юли до м. декември 2020г. Според справка от „Еконт“ АД, за този период куриерът е доставил на клиентите на “ПМГ Онлайн 2” ЕООД стоки на обща стойност както следва: за м. юли 2020г – 5 792,74 лева, за м. август 2020г – 6 122,73 лева, за м. септември 2020г – 12 498,71 лева, за м. октомври 2020г – 18 594,66 лева, за м. ноември 2020г. - 10 047,50 лева и за м. декември 2020г. - 483,42 лева (всичко на обща стойност 53 539,76 лева, а след това търговията, осъществявана чрез тази куриерска фирма е преустановена. През м. ноември 2020г номинално е бил преминал прагът от 50 000 лева.

Като се е позовал на справките на търговеца, предоставени на актосъставителя, на показанията на актосъставителя и на банковите извлечения за движението на суми по сметката на дружеството в Първа инвестиционна банка, районният съд е приел, че куриерската фирма е доставила стоки на клиенти на търговеца на обща стойност 53 539,76 лева, но търговецът е върнал част от тази сума на свои клиенти, които са се позовали на правото си по чл.50, ал.1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП). След като е изследвал тези справки и оборотът на дружеството от действително продадени от разстояние стоки (дрехи и обувки) чрез куриерска фирма „Спиди“ АД, сделките по които впоследствие не са били развалени и сумите по тях не са били връщани, съдът е стигнал до заключение, че, към 30.11.2020г. оборотът на дружеството от реализирани чрез куриерската фирма стоки, сделките по които не са били развалени, е възлизал на 50 838,21 лева и тогава е достигнат прагът от 50 000. В срок до 07.12.2020г включително “ПМГ Онлайн” ЕООД е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС.

За да постанови обжалваното решение и да приеме случаят за маловажен съдът е изтъкнал, че случаят е граничен – става въпрос по-скоро за лошо планиране при съобразяване на момента на достигане на прага от 50 000 лева. Като се е позовал на обстоятелството, че от м.януари 2021г дружеството не е реализирало оборот, а достигнатият оборот надвишава прага от 50 000 лева с 1 126,83 лева – малка сума, както и че това надвишаване се дължи по-скоро на лоша преценка, отколкото на

упорито желание да не се спазват законите на държавата, СРС е приел, че случаят е маловажен, поради което НП е отменено, като управителят на санкционираното дружество е предупреден, че при повторно нарушение на тази разпоредба, дори и в маловажен случай, дружеството ще бъде санкционирано.

Този извод не се споделя от настоящия касационен състав. Според § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В конкретния случай въззивният съд не е обосновал мотивирано защо приема, че процесното нарушение представлява такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на неизпълнение на задължение от съответния вид.

В конкретната хипотеза не са налице предпоставките за квалифициране на нарушението като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, доколкото с него са засегнати държавни интереси, относно регистриране и отчитане продажбите, водещо със себе си негативни последици за фиска, тъй като реално не се отразяват постъпилите за търговеца приходи, което го характеризира като такова с висока степен на обществена опасност, именно поради насочеността му към отчетността на последните и значимостта на регулираните обществени отношения в сферата на данъчното облагане. В случая разпоредбата на чл. 97а от ЗДДС се явява гаранция за своевременното уведомяване на данъчната администрация за наличието на предпоставките за приложение на процедурата по ЗДДС спрямо съответното задължено лице. Неспазване правилата за регистрацията на юридическите лица по ЗДДС застрашава съществено обществените отношения, обект на защита от посочените разпоредби, поради което и не може да се приеме, че е налице маловажен случай на административно нарушение. Следва да се отбележи, че описаното по-горе неизпълнение на задължение не се отличава от типичните такива случаи и няма основание да се приеме наличието на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Не са представени доказателства за настъпили форсмажорни обстоятелства, които са били непреодолими за жалбоподателя да изпълни в срок задължението си, вменено му чрез ЗДДС. Фактът, че управителят е регистрирал друго дружество със сходно наименование с цел да избегне заплащането на ЗДДС, макар да е въпрос на лична преценка, всъщност е индиция, че се цели избягване на заплащане на ДДС, в случай, в който възниква такова задължение по закон, поради което абсолютно неоснователно СРС е приел обратното. Единствено обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път не обуславя маловажност на нарушението, а рефлектира върху размера на наложената санкция.

С промяната с ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г. разпоредбата на чл. 28, ал. 1 ЗАНН предвижда, че за маловажен случай на административно нарушение наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Същото правомощие е предоставено и на районния съд с разпоредбата на

чл. 63, ал. 4 ЗАНН - съдът отменя наказателното постановление, когато прецени, че е налице маловажен случай на административно нарушение. В този случай съдът с решението предупреждава нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Настоящият касационен състав е на мнение, че наложения размер на глобата която е 1100 лв. е по-близо до минимално определения от законодателя размер, но предвид неизпълнението на регистрационното задължение по ЗДДС, с този размер на наказанието ще постигнат целите на генералната и индивидуална превенция.

Както в наказателното постановление, така и в акта за установяване на административно нарушение точно, ясно и конкретно е описано нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават, законовите разпоредби, които са нарушени, като съдът не констатира несъответствие между словесното изписване на обективната страна на деянието и неговата правна квалификация.

Административнонаказващият орган е преценил цялостно и обективно събраните по преписката доказателства, като правилно и законосъобразно, съгласно депозираните по нея писмени такива е достигнал до извода, че е налице осъществен състав на административно нарушение, доколкото данни в обратната посока липсват.

Съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС в приложимата редакция, всяко данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната, с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът. Съгласно чл. 5, Задължението за регистрация за данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната, възниква независимо от срока, за който е постигнат облагаемият оборот, но не и за период, по-дълъг от определения в ал. 1.

Установено е, а и не се спори, че "ПМГ Онлайн 2" ЕООД е данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6 от ЗДДС. Безспорно е също, че регистрацията по ЗДДС не е своевременно извършена в срок до 07.12.2020 г. Следователно ответникът по касация е осъществил състава на административно нарушение по чл. 178 от ЗДДС, за което правилно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност. Издателят на наказателното постановление е изрично оправомощен за това, съгласно отразеното в приложената по делото заповед, издадена от изпълнителния директор на НАП.

По изложените съображения решение № 4941/01.11.2023 г., постановено по НАХД № 13125/2022 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 122-ри състав, следва да се отмени и вместо него се постанови друго, с което се потвърди наказателно постановление (НП) № 647011-F662732/12.07.2022г., издадено от директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С..

Претенцията на касатора за разноси за двете съдебни инстанции е основателно, предвид изхода на спора, като ще следва в полза на ТД на НАП С. да се присъди юрисконсулско възнаграждение в размер на 160 лв. общо за двете инстанции / по 80 лв за всяка инстанция/.

Водим от горното По изложените съображения, на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК във вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София- град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 4941/01.11.2023 г., постановено по НАХД № 13125/2022 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 122-ри състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 647011-F662732/12.07.2022г., издадено от директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С..

ОСЪЖДА ЮПМГ Онлайн 2“ ЕООД да заплати Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции в размер на 160 (сто шейсет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: